

Vilyam Şekspir:

Həyat teatrı,
insanlar aktyor

Onların dostluğu bir təsadüfdən başlamışdı...

Həmişə olduğu kimi həyətdə uşaqlar ucadan qışqıra-qışqıra futbol oynayırdılar. Ruslan da kənarda dayanıb onların oyununa tamaşa edə-edə iki üç il bundan qabağı xatırlayırdı. O da öz yaşdları ilə hər gün dərindən gələn kimi top qovalayırdı. Amma indi universitetdə psixologiya ixtisası üzrə birinci kurs tələbəsi idi. Boş vaxtlarında müntəzəm idman məşqlərinə gedir, üzgüçülük məşğul olurdu. Günü-gündən kişiləşirdi, sinəsi enlənmiş, əzələləri geyindiği nazik köynəyinə iz salırdı. Təzəcə buraxdığı qısa saqqal və nazik biş onu çox yaraşlıq göstərirdi. Digər oğlanlar kimi, o da qızların diqqətini çəkməsi ilə gizlincə fəxr edirdi.

(Əvvəli ötən saylarımızda)

Ruslan Fəridin sözlərində nə təəssüf, nə qısqıncılıq, nə də kədər hiss etmədi. Əslində, evlənməyinin Fəridlə dostluğuna pis təsir edəcəyindən narahat idi. İndi Fərid, əksinə, onlara xeyir-dua verəndə Ruslan xeyli rahatlandı. Planlarını Fəridə açdı:

- Amma ən azından həmin gün mənim yanımda ol, səni onunla tanış edim.

Fərid:

- Baxım da, işim olmasa mütləq gələm - dedi. Sonra da əlavə etdi: -Mən sənin ürayındayam, səninlə bir yerdə olmağından asılı olmayaraq Ruslan ürayında Fəridə haqq qazandırdı. Həqiqətən də Fərid onun ürayında özünə yer tutmuşdu.

Ruslanın planlaşdırdığı gün gəlib çatdı. O, Fəridi götürüb evlərinə getirdi. Hava qaralıqlaşdı. Fərid üçün aldığı gəlinlik paltarını çıxarıb ona verdi: - Geyin, bunu sənə toy hədiyyəsi almışam, - dedi. Sonra cibindən təkqışqır brilyant üzük çıxarıb Fəridin barmağına taxdı. Bu zaman onun əlindən tutanda elə bildi ki, Fəridin əlini tutur. Çünki Fəridin əlinin hərəkəti ona çox tanış gəlirdi. Yenə də özündə bir hallar olduğunu düşünüb, buna fikir vermədi. Üzüyü Fəridin barmağına taxandan sonra əlindən öpüb, - həyatıma xoş gəldin, sevgilim - dedi.

Fəridə həyacandan tir-tir əsə-əsə dilləndi:

- Sən nə olursa-olsun mənimlə evlənəcəksən? Sən həmişə məni sevecəksən? Heç vaxt məndən imtina etməyəcəksən ki?!

Ruslan nəfəsi kəsilə-kəsilə

Oyun və ya üçüncü artıqdır

(Psixoloji hekayə)

cavab verdi:

- Əlbəttə sevgilim, məni səndən ancaq ölüm ayıra bilər. Nə olursa-olsun, sənənlə olacağam.

Sonra Ruslan yuyunmaq üçün vanna otağına keçdi. O, həyəcanını yatırımaq üçün soyuq su ilə yuyundu. Qəsdən vanna otağında bir qədər gecikdi ki, Fəridə də rahat paltarlarını dəyişə bilsin.

Ruslan vanna otağından çıxıb, Fəridin olduğu yataq otağına keçdi. Otaq ala qaranlıq idi. Görünür, Fəridə utandığundan işığı söndürmüş, yenəcə geyindiği gəlinlik paltarında üzünü pəncərəyə tərəf oturmuşdu. Ruslan astaca arxadan ona yaxınlaşdı. Fəridə başını aşağı salmış, gəlinlik örpəyini üzünə örtmüşdü. Ruslan qaralıqda Fəridin üzündən ağ örpəyi qaldırdı və yerində donub qaldı.

Fərid gəlinlik duvağının altından çəşqin və qorxaq nəzərləri ilə ona baxırdı. Ruslan Fəridə Fəridi niyə bu günə kimi görüşdürə bilmədiyini indi anladı. Fəridə elə Fərid idi.

...Fərid əslində Ruslanla öz aralarındakı dostluqlarını sınamaq üçün bir plan düşüncəyə düşmüşdü. Qız rolunda Ruslanla tanış olacaq, ondan özünə haqqında əsl münasibəti öyrənəcək, sonra da roldan çıxıb Ruslanla həyatlarını və dostluqlarını davam etdirəcəkdi. Bunun üçün o, Ruslanla görüşə gedəndə hər dəfə qız kimi qımlanırdı, xüsusən parik geyir, gözlərinin rəngini dəyişdirmək üçün mavi rəngli linza taxırdı. Qız kimi danışmaq və davranmaq isə

onun üçün çətin deyildi. O, məharətli bir aktyor kimi, istənilən rolunu mükəmməl şəkildə oynaya bilirdi.

Amma ilk gündən qız rolunda ürayında Ruslanla dostluqdan fərqli hisslər bəslədiyinin fərqi vardı. Digər tərəfdən, Ruslanın Fəridin oyunundan

İndi bu oyunu necə qurtarmaq problemi tam ciddiliyi ilə hər iki gəncin qarşısında durmuşdu. Fərid hər şeyi Ruslanın ixtiyarına buraxmış, taleyi ilə barışmış bir adam görkəmi almışdı. Onun üçün seçim problemi yox idi. Hər iki obrazda Ruslan onu sevirdi. Ruslanın vəziyyəti isə bundan fərqli idi. O, həyatının ən ağır seçimi qarşısında durmuşdu. Həmişə qarşısına çıxan istənilən çətinlikdən asanlıqla çıxmaq üçün çıxış yolu tapan Ruslan indi düşüncəyə düşmüşdü. Həm də çıxış yolu yox idi. Əgər o, qarşısındakı dostu Fərid kimi qəbul etsəydi, həyatı qədər sevdiyi sevgilisi Fəridi əbədi itirəcəkdi...

heç nə başa düşmədən onun girdiyi rola vurulması, ona eşq elan etməsi Fəridin o qədər xoşuna gəlmişdi ki, o, roldan çıxırmı, oyunu mümkün qədər uzadırdı. Amma gün keçdikcə özü də bilmədən qurduğu oyundan çıxıb bilmirdi. Ruslan onu həm sevdiyi qız, həm də çox yaxın oğlan dostu kimi sevirdi. O isə Ruslanı bir məhəbbətlə - dostluqdan daha güclü məhəbbətlə sevirdi. İllərdi qəlbində gəzdirdiyi Ruslanla olan gizli sevgisini indi açıq, amma qız rolunda onunla bölüşdürür, bundan da nəhayətsiz ləzzət alırdı.

Ruslanın evlənmək təklifi onun üçün gözənilməz oldu. O, bu oyunun bu qədər sürətlə başqa bir məcraya yönələcəyini gözləmədi. Amma artıq oyun son perdesini oynamaq

məcburiyyətində idi. Onun qarşısında iki yol var idi: ya oyundan çıxmaq, hər şeyi Ruslanla sözləmək, ya da oyunu sonuna kimi oynamaq. Bu son haqqında onda heç bir təsəvvür belə, yox idi. O, özünü qeyri-müəyyənliyin girdabına buraxdı. Oyundan çıxmaq istəmirdi. Çünki buna gücü çatmırdı. Oyunu davam etdirmək isə onun necə olacağı ilə bağlı sualla cavab verməyi tələb edirdi. Onunsa belə bir cavabı yox idi. O, hər şeyi öz axarına buraxmağı qərara aldı. Əgər Ruslan ondan dost kimi imtina edəcəksə, deməli, ona qarşı sevgisi güclü olmayıb. Yox, imtina etməsə?!

gRuslan Fərid-Fəridin qarşısında heykəl kimi dayanmışdı. Qeyri-ixtiyari "Bu nə oyundu?!" deyə bildig

İndi bu oyunu necə qurtarmaq problemi tam ciddiliyi ilə hər iki gəncin qarşısında dur-

artıq deyildi...

Ruslan indi başa düşürdü ki, "ölüm, ya olum" sualına cavab verməlidir. Fərid ağ gəlinlik paltarında dostunun qəbul etdiyi istənilən hökmə baş əyəcək bir vəziyyət almışdı. Zəhmət o da bu vəziyyətdən çıxmağın doğru-düzgün həll yolunu bilmirdi. İndi o, məharətlə oynadığı oyunun qurbanına çevrilmişdi. Onun üçün teatr rolu ilə həyat rolu arasında bütün fərqlər itmişdi. Belə yaşamağı davam etdirmək isə yalnız Ruslandan asılı idi. Ruslan hər ikisinin əvəzindən düzgün hesab etdiyi qərarı açıqladı: "Mən nə sənə, nə də Fəridəyə yaşamaq istəmirəm". Fərid də "mən də sənə qarşı olan ikili hissin heç birindən imtina etməyi bacarmıram və bunu istəmirəm də", - deyə bildig

...Səhəri Ruslanın ailə üzvləri rayondan evlərinə qayıtdılar. Qapının zəngini nə qədər çaldırsa, açan olmadı. Qonşudan Ruslanın evdən çıxıb çıxmadığını soruşdular. Qonşu onu dünəndən bəri görmədiyini dedi. Valideynləri təşvişə düşdü. Əvvəl evə zəng vurdular. İcəridən öz zənglərinin səsinə eşitdilər, amma kimse cavab vermirdi. Sonra Ruslanın əl telefonuna zəng vurdular. Telefon çağırır, ancaq Ruslan telefonu açmırdı. Anasının ürayına damdı ki, nəse pis bir hadisə baş verib. Odur ki, çilingər çağıraraq qapını açdılar. İcəriyə girəndə gördükləri mənzərədən dəhşətə gəldilər. Fəridlə Ruslan döşəmədə yan-yanaya uzanmışdılar. Fəridin başı Ruslanın sinəsinin üzərində idi. Ruslanın qolu Fəridin boynuna dolanmışdı. Hər ikisinin üzündə xoşbəxtlik hissi donub qalmışdı. Bir az aralıda tamamilə boş yuxu dərmanının qutusu nə baş verdiyini göstərirdi...

Ruslanın atası özünü irəli atdı. Əlini oğlunun şah damarının üzərinə qoydu. Ruslan və Fərid çoxdan bu dünyadan köçmüşdülər.

Səhər qəzetlərdə iki gəncin yaşıadqları mənzildə naməlum səbəblərdən intihar etdikləri ilə bağlı məlumat çap olunmuşdu. Məlumatda istintaqın getdiyi, amma hələlik gənclərin intiharının səbəbi ilə bağlı heç bir ağılabatan dəlilin əldə olunmadığı xüsusilə vurğulanırdı...

AZAD